

Arrest

nr. 65 345 van 2 augustus 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 7 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 24 november 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 mei 2011 werd voor allebei een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer K. B. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Roma en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 5 augustus 1962 in Dobroshec (Gllgovc). Uw H. K. werd tijdens de oorlog in 1999 meegenomen door de Serviërs en moest dienen in het Servische leger. Na een maand legerdienst is hij echter weggelopen. Zeven of acht jaar geleden hebt u hem voor het laatst gezien in Fushë Kosovë waarna hij is vertrokken naar

Servië. U hebt gehoord dat uw broer werd vermoord of zelfmoord heeft gepleegd. U hebt gewerkt als zelfstandige. U had een auto en kocht en verkocht metaal en koper. Twee jaar geleden lieten de nieuwe Albanese dorpelingen u echter niet meer werken en durfde u niet meer ver van uw huis te gaan. Telkens u naar buiten ging om bijvoorbeeld boodschappen te doen, vielen ze u verbaal lastig. Ze riepen dat u Roma bent, dat uw broer in het Servische leger heeft gediend en dat u moest vertrekken. Ook uw kinderen werden sinds twee jaar op school gepest door hun Albanese medeleerlingen. Ze zeiden aan uw kinderen dat ze moesten weggaan omdat ze Roma zijn en vochten met hen. De directeur zei dat het geen probleem was en dat het niet meer zou gebeuren maar de pesterijen bleven zich herhalen. Zeven maanden geleden werd uw zoon aangevallen door vier of vijf Albanezen toen hij onderweg was naar school. Ze hebben zijn ogen afgeplakt en hem met een mes en een gebroken fles gesneden, waarna ze hem hebben laten liggen op straat. Een voorbijganger heeft hem gevonden en de ambulance gebeld. Hij werd verzorgd in het ziekenhuis en terug naar huis gebracht. U hebt nergens klacht ingediend. U wilde alles zo snel mogelijk verkopen en Kosovo verlaten. Eén of twee maanden voor uw vertrek, gooiden de Albanezen met stenen naar uw woning. Het gebeurde soms elke nacht, soms om de twee of drie dagen. Op het moment dat de burenen naar buiten kwamen door het lawaai, liepen uw belagers weg. U was bang dat uw kinderen vermoord zouden worden door de Albanezen en wilde niet langer in Kosovo blijven. U bent op 22 of 23 november 2010 vertrokken uit Kosovo met uw echtgenote, A. K. (O.V. 6727960, CGVS 10/22163B), en uw kinderen. Alleen uw oudste dochter bleef in Fushë Kosovë bij haar nonkel omdat er niet genoeg plaats was in de auto. Op 24 november 2011 bent u aangekomen in België waar u dezelfde dag asiel vroeg.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het CGVS verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009 en is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Fushë Kosovë wel degelijk objectief verbeterd zijn. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. In Fushë Kosovë vonden er sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaats gericht tegen de Roma, Ashkali en Egyptische gemeenschappen. De drie gemeenschappen beschikken er over volledige bewegingsvrijheid zowel binnen de gemeente als in de regio. De leiders van de RAE-gemeenschappen en het bureau van de gemeenschappen worden bovendien steeds gecontacteerd door de politie bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn. Verder merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Wat betreft de door u aangehaalde problemen met Albanezen dient er vooreerst gewezen te worden op een aantal vage, tegenstrijdige en incoherente verklaringen van u en uw echtgenote die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. U verklaarde sinds 2 jaar voor uw vertrek lastiggevallen te zijn door Albanezen omdat uw broer tijdens de oorlog een maand heeft meegevochten met het Servische leger (CGVS, p.4, 9 en 10). Gevraagd waarom u en uw gezin plots 2 jaar geleden gevisieerd werden omwille van activiteiten van uw broer in 1999, antwoordde u dat er toen veel nieuwe mensen zijn komen wonen in Fushë Kosovë en dat het met hen was dat u omwille hiervan problemen had (CGVS, p.6 en 9). Gevraagd hoe zij wisten dat uw broer lid was van het Servische leger, kon u enkel antwoorden dat iedereen dat weet aangezien hij tijdens de oorlog een uniform droeg (CGVS, p.9), waarbij men zich dan ook kan afvragen waarom u pas 2 jaar geleden en enkel met de nieuwe bewoners problemen kreeg. Hoe dan ook kon u geen enkele van de personen met wie u

problemen had bij naam noemen terwijl u nochtans verklaarde 2 jaar lang gepest te zijn geweest door deze mensen telkens u uw woning verliet en jullie huis de laatste 2 maanden voor uw vertrek zelfs elke nacht of om de 2, 3 dagen met stenen bekogeld werd (CGVS, p.6, 10 en 11). Voorts verklaarde u de pesterijen van de Albanezen evenmin te hebben gemeld aan de Roma-leider, bij een NGO of de politie (CGVS, p.12) omdat u niet wist wie u moest beschuldigen en uit angst voor wraakacties van uw belagers (CGVS, p.12). Uw echtgenote stelde daarentegen wel naar de politie te zijn gegaan nadat Albanezen stenen hadden gegooid op jullie huis (CGVS 10/22163B, p.7). Volgens haar verklaringen zei de politie dat ze zouden onderzoeken wie de daders waren en zouden ze zelfs - zij het eerder zeldzaam - gepatrouilleerd hebben in de buurt van jullie huis (CGVS 10/22163B, p.8). Uw echtgenote verklaarde nadien echter niet meer te hebben geïnformeerd bij de politie naar de stand van zaken (CGVS 10/22163B, p.8). Ook wat betreft het incident met uw zoon - waarvan u de daders evenmin kon identificeren omdat uw zoon zijn belagers niet gezien zou hebben (CGVS, p.10) - kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden. Zo verklaarde u dat uw zoon zwaar toegetakeld en met ernstige snijwonden door een onbekende langs de weg gevonden werd en vervolgens gehospitaliseerd werd, maar kon u geen enkel begin van bewijs neerleggen betreffende de hospitalisatie van uw zoon. U kon zelfs niet met zekerheid zeggen naar welk ziekenhuis hij werd gebracht. U veronderstelde dat hij naar het ziekenhuis van Pristina werd gebracht (CGVS, p.11), terwijl uw echtgenote dacht dat hij naar Graçanicë of Fushë Kosovë werd gebracht (CGVS 10/22163B, p.9). U beweerde ook dat uw minderjarige zoon zonder meer thuis afgezet werd na zijn hospitalisatie. U zou nog net de ambulance hebben zien wegrijden (CGVS, p.11). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u op geen enkele manier ingelicht of gecontacteerd zou zijn geweest in verband met de aanval op en de daaropvolgende hospitalisatie van uw minderjarige zoon, hetgeen allerm minst aannemelijk is. Voorts verklaarde u de aanval op uw zoon niet te hebben gemeld bij de Roma-leider, noch bij de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) of KFOR (Kosovo Force) (CGVS, p.11). U stelde dat de politie u niet zou kunnen helpen aangezien u de daders niet kende (CGVS, p.11). Uw echtgenote verklaarde echter dat er wel klacht werd ingediend bij de KP na de aanval op uw zoon (CGVS 10/22163B, p.8). Ze verklaarde dat de politie alles heeft genoteerd maar dat jullie niet hebben gewacht op een antwoord (CGVS 10/22163B, p.8). Daarenboven stelde ze dat u aanwezig was toen ze klacht heeft ingediend bij de KP (CGVS 10/22163B, p.8). Verder verklaarde uw echtgenote dat ongeveer twee jaar geleden drie gemaskerde Albanezen jullie woning zijn binnengedrongen en één van hen uw oudste dochter heeft verkracht (CGVS 10/22163B, p.6 en 7). Ze wilden wraak nemen omdat uw broer lid was van het Servische leger (CGVS 10/22163B, p.6 en 7). Uw oudste dochter is echter niet samen met u en de overige leden van uw gezin vertrokken uit Kosovo omdat er te weinig plaats was in de auto (CGVS, p.3). Ze verblijft momenteel bij een broer van uw echtgenote (CGVS, p.5 en CGVS 10/22163B, p.3). Gevraagd of er aangifte werd gedaan van de verkrachting van uw dochter, verklaarde uw echtgenote enerzijds dat ze aangifte deed bij de politie, dat haar verklaringen genoteerd werden en dat de politie naar jullie thuis kwam en jullie vragen stelde. Tegelijkertijd verklaarde uw echtgenote echter dat de politie jullie niet goed zou behandeld hebben, dat ze jullie niet geloofden en dat ze zelfs zouden gezegd hebben dat jullie moesten weggaan en dat er geen plaats is voor jullie in Kosovo (CGVS 10/22163B, p.7-8). Gevraagd of jullie, geconfronteerd met het wangedrag van de politie, naar EULEX (European Union Rule of Law Mission) stapten voor hulp, antwoordde uw echtgenote dat ze niet wist dat die mogelijkheid bestond en dat ze enkel naar de politie ging (CGVS 10/22163B, p.7). Wat er ook van zij, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX en KFOR (Kosovo Force), anno 2011 geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien wordt de KP actueel door de EULEX Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Ook maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Gelet op voorgaande vaststellingen maakt u dan ook niet aannemelijk dat u in geval van eventuele toekomstige problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten. Tot slot verklaarde u dat uw kinderen sinds 2

jaar ook gepest werden op school, waarbij evenwel dient opgemerkt te worden dat u in het begin van het gehoor op het CGVS nog verklaarde dat het goed ging met uw kinderen op school (CGVS, p.6 en 12). Hoe dan ook, u zou de schooldirecteur op de hoogte gebracht hebben van de pesterijen. Deze zou u gerustgesteld hebben en gezegd hebben dat het niet meer zou gebeuren, maar de problemen bleven zich herhalen. Gevraagd wat de directeur precies deed om het probleem te verhelpen diende u het antwoord evenwel schuldig te blijven (CGVS, p.12), wat in uw hoofd van een weinig doorgedreven interesse getuigt betreffende de beweerde problemen van uw kinderen. Wat er ook van zij, de door u aangehaalde pesterijen zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 1 september 2010; de Kosovaarse identiteitskaart van uw partner, uitgereikt op 31 augustus 2010; de Kosovaarse identiteitskaart van uw oudste zoon, uitgereikt op 1 september 2010; zijn geboorteakte, uitgereikt op 25 augustus 2010; zijn nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 25 augustus 2010 en de geboorteakte van uw tweede zoon, uitgereikt op 8 september 2010, bevatten enkel identiteitsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw K. A. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Roma en staatsburger van Kosovo. U werd geboren op 3 januari 1973 in Dashevc (Skenderaj). U en uw gezin werden gepest, beledigd en aangevallen door Albanese omdat uw schoonbroer heeft gediend in het Servische leger. Ze gooiden met stenen naar uw huis, u had geen bewegingsvrijheid en uw kinderen werden gepest op school door hun Albanese medeleerlingen. Toen u dat meldde bij de directeur, zei hij dat hij voor hen kon zorgen binnen de school maar dat hij hen niet kon beschermen buiten school. Ongeveer twee jaar geleden zijn drie gemaskerde Albanese uw huis binnengekomen. Eén van hen heeft uw oudste dochter verkracht. Ze waren kwaad omdat uw schoonbroer heeft gevochten voor het Servische leger. Uw zoon werd zeven maanden geleden door vier Albanese aangevallen toen hij onderweg was van school naar huis. Ze hebben hem geslagen, met een mes gesneden en verwond met gebroken glas. Een voorbijganger heeft hem gevonden en naar het ziekenhuis gebracht. U was bang dat uw kinderen en echtgenoot, B. K. (O.V. 6727960, CGVS 10/22163), zouden worden vermoord door de Albanese en wilde niet langer in Kosovo blijven. U bent op 22 of 23 november 2010 vertrokken uit Kosovo met uw echtgenoot en uw kinderen. Alleen uw oudste dochter bleef in Kosovo Polje bij uw broer. Op 24 november 2011 bent u aangekomen in België, waar u dezelfde dag asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot, B. K., werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

[het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal overgenomen]

Wat ten slotte de door u aangehaalde ademhalingsproblemen, huidaandoening, hoge bloeddruk, hoofdpijn en rugpijn betreft (CGVS, p.7 en 10), dient te worden vastgesteld dat u in Kosovo volgens uw verklaringen en die van uw echtgenoot behandeld werd voor uw medische problemen. Jullie hadden er een goede arts en u kreeg medicatie voorgeschreven (CGVS, p.10; CGVS 10/22163, p.5 en 6). U stelde evenwel dat de medicatie duur was en dat u ook moest betalen voor uw behandeling in het ziekenhuis, hetgeen echter voor iedereen het geval was (CGVS, p.10), zodat het door u aangehaalde element dan ook louter van socio-economische aard is. Voorts dient er nog op gewezen te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, zoals opgenomen in artikel 48/4 van voornoemde Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers roepen allebei als "*EERSTE EN ENIGE MIDDEL*" de "*schending van het artikel I A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28.07.1951, goedgekeurd bij wet van 26.06.1953; van het artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet)*" in.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekers leggen hun Kosovaarse identiteitskaarten neer. Zij legden tevens de identiteitskaart, geboorteakte en het nationaliteitsbewijs van hun oudste zoon neer, alsook de geboorteakte van hun tweede zoon. Aldus tonen zij hun voorgehouden identiteit en Kosovaarse nationaliteit genoegzaam aan. Verzoekers leggen echter geen reispassen neer. Verzoekers verklaarden geen paspoort te hebben gehad en dat ze illegaal naar België reisden. De Raad ziet echter niet in waarom verzoekers het risico namen om illegaal te reizen en hiervoor zelfs 5000 euro betaalden, terwijl ze geen problemen hadden met de Kosovaarse autoriteiten en derhalve legaal konden reizen. De voorgehouden illegale reisweg komt dan ook niet geloofwaardig voor. Er kan slecht worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen wanneer zij in werkelijkheid hun land verlaten hebben.

4.2. Verzoeker argumenteert dat "*Albanezen hebben in Kosovo verzoeker bedreigd om reden van zijn Roma origine en het feit dat zijn broer in het Servische leger heeft gediend. Verzoeker zijn zoon werd door Albanezen aangevallen en voor dood achtergelaten op straat. Bijna dagelijks gooiden Albanezen stenen naar de woning van verzoeker. Verzoeker kan de bescherming van de autoriteiten van Kosovo niet inroepen. Verzoeker vreesde voor zijn leven en welzijn en dat van zijn gezin en besloot Kosovo te ontvluchten. Verzoeker vreest, wanneer hij naar zijn land van herkomst moet terugkeren dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij wil zich niet onder de bescherming van dat land, wegens dat risico, stellen.*" Verzoekster voert in haar verzoekschrift exact dezelfde argumenten aan als verzoeker, en voegt hier nog aan toe dat "*haar dochter werd verkracht*".

4.2.1. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaagheden en incoherenties in verzoekers hun verklaringen, alsook in hun onderlinge verklaringen, met betrekking tot essentiële, fundamentele gegevens die de kern raken van het asielrelaas, die de geloofwaardigheid van hun voorgehouden problemen onderuithalen. Zo is het niet ernstig dat verzoekers manifest tegenstrijdige verklaringen aflegden over de pesterijen waarvan zij gedurende twee jaar het slachtoffer geweest zijn als over de geweldpleging tegen hun zoon, en verzoeker beweert dat zij van deze feiten nooit aangifte deden bij de politie, terwijl verzoekster verklaarde dat zij dat telkens wel zouden hebben gedaan. Voorts zijn

verzoekers incoherent over de verkrachting van hun oudste dochter terwijl niet aannemelijk is dat een dergelijke gebeurtenis (inval van gemaskerde mannen en verkrachting) door verzoeker kan worden vergeten in zijn vragenlijst wanneer dit zich in werkelijkheid heeft voorgedaan. Dat verzoekers de problemen zelfs onbesproken lieten met hun eigen Roma-leiders en hun eigen gemeenschap ondergraaft fundamenteel de waarachtigheid van het asielrelaas.

4.3. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies grondslag vinden in het dossier, de kern raken van het relaas en pertinent zijn. Verzoekers herhalen in de uiterst summiere verzoekschriften hun asielrelaas maar ondernemen niet de minste poging om de motieven van de commissaris-generaal zoals weergegeven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Aldus betwisten noch weerleggen verzoekers dat hun verklaringen vaag en tegenstrijdig zijn, noch bieden zij hiervoor een aannemelijke verklaring. Deze blijven dan ook overeind.

4.4. Hoe dan ook, daargelaten de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas, tonen verzoekers niet aan dat indien zij belaagd, gepest of aangevallen zouden worden door Albanen, zij voor dergelijke problemen van gemeenrechtelijke aard geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de Kosovaarse politie (KP), wanneer in kennis gesteld van misdrijven, anno 2011 afdoende actie onderneemt, niettegenstaande hervormingen noodzakelijk blijven. De Eulex Police Component staat de KP bij om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat alle Kosovaarse burgers worden bediend. Tot slot adviseert en ziet de OSCE toe op de naleving van de internationale normen inzake mensenrechten door de KP. Verzoekers tonen dan ook geenszins aan dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming.

4.5. Wat verzoeksters medische problemen betreft, stelt de Raad vast dat verzoekster verklaarde dat zij hiervoor in Kosovo aanspraak kon maken op medische verzorging. Dat zij hiervoor net als iedereen diende te betalen, kan bezwaarlijk beschouwd worden als een discriminatie, laat staan een grond voor toekenning van internationale bescherming.

4.6. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 73 109 / IV en RvV 73 120 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK